

Sygn. akt: I C 10/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Oleśnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Kałwak

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Urszula Krzywoń

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 kwietnia 2018 roku

sprawy z powództwa T. (...) z siedzibą w K.

przeciwko J. J. (1)

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda T. (...) z siedzibą w K. na rzecz pozwanego J. J. (1) kwotę 56,84 zł (pięćdziesiąt sześć złotych 84/100) tytułem kosztów procesu

UZASADNIENIE

Powód T. (...) z siedzibą w K. reprezentowany w sprawie przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego złożył w Sądzie Rejonowym w Lublin Zachód w L., w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w dniu 28 listopada 2018 roku, pozew przeciwko J. J. (1) o wydanie nakazu zapłaty, poprzez zobowiązanie pozwanego do zapłaty na rzecz powoda kwoty 352,33 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12.10.2016r. i kosztami procesu w tym kosztami zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu swojego żądania powód podnosił, że prowadzi działalność w zakresie sprzedaży energii elektrycznej. W ramach działalności przedsiębiorstwa dostarczał energię elektryczną pozwanemu. Pozwany zaś ją pobierał oraz ją zużywał. **Strony zawarły umowę poprzez fakty dokonane, a to przystępując do jej wykonania.** Powód uznał, że strony zawarły umowę o sprzedaż energii elektrycznej, w której to umowie powód zobowiązał się dostarczać pozwanemu energię elektryczną, a ozwany winien był uiszczać należności wynikające z rozliczeń dokonywanych przez powoda. Powód wykonał swoje zobowiązanie dostarczając energię elektryczną, pozwany zaś nie uregulował należności w terminach wynikających z następujących dokumentów księgowych (not odsetkowych i Faktur VAT nr (...)P3 płatna do dnia 11.10.2016r. i nr (...) płatna do dnia 11.11.2016 – pozew karta 3-4,

Mocą postanowienia z dnia 18 grudnia 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny w sprawie o sygn. akt VI Nc – e (...) stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w całości i na podstawie art. 505⁽³³⁾ § 1 k.p.c. przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Oleśnie - postanowienie karta5 verte.

W wykonaniu zobowiązania sądu do uzupełnienia braków formalnych pozwu strona powodowa złożyła pismo procesowe w którym uzupełniła uzasadnienie żądania pozwu podnosząc, że powód sprzedawał i dostarczał energię elektryczną do punktu poboru energii elektrycznej pod adresem: S., ul. (...) na podstawie umowy sprzedaży energii elektrycznej i usług dystrybucyjnych zawartej z Panią B. W.. Z tego względu Pani B. W. jest wskazana jako nabywca w fakturach VAT, których zapłaty powód dochodzi w niniejszym postępowaniu. B. W. zmarła w dniu 25 sierpnia

2014 roku, lecz powód nie mając ówczasie o tym fakcie wiedzy w dalszym ciągu dostarczał energię elektryczną do przedmiotowego punktu poboru. E-mailem z 29 marca 2017 roku powód pozwany powiadomił, że kupił dom w S. ul. (...) i o tym że chce rozliczyć energię elektryczną. Dodatkowo powód ustalił, że pozwany jest zameldowany pod rym adresem – pismo przygotowawcze karta 14.

W odpowiedzi na pozew pozwany J. J. (1) wnosił o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie od powoda na jego rzecz zadośćuczynienia w pięciokrotnej wysokości kwoty sporu i zaliczenie jej przez powoda jako nadpłaty pozwanego za prąd. W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany między innymi podnosił, że w dniu 24 października 2016 roku pozwany zakupił nieruchomość przy ul. (...) w S.. Pozwany przyznaje, że zawarł z powodem umowę na zakup energii elektrycznej w dniu 6 grudnia 2016 roku i wszelkie rozliczenia finansowe między stronami zaczynają się od tej daty. Powód usiłował wyłudzić nienależną zapłatę za prąd w okresie w którym między powodem a pozwanym nie obowiązywała żadna umowa kupna sprzedaży, bo jeszcze nie została podpisana. Pozwany przyznaje, że otrzymał od powoda przedsądowe wezwanie do zapłaty wcześniej nie otrzymując faktur. Również do wezwania faktury nie zostały dołączone. Zadłużenie nie dotyczy pozwanego. Pozwany potwierdza, że w nieruchomości mieszkał syn B. T. W. jako osoba pilnująca nieruchomości. Pozwany zaprzecza istnieniu jakichkolwiek zadłużeń z jego strony wobec powoda. Pozwany zameldował się 30 sierpnia 2017 roku. Nadto fakt zameldowania nie skutkuje żadnymi zobowiązaniami wobec powoda.

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny.

W dniu 24 października 2016 roku pozwany zakupił nieruchomość przy ul. (...) w S.. Zameldował się pod tym adresem na pobyt stały 30 sierpnia 2017 roku.

Pozwany kierował zapytania do obsługi klienta strony powodowej dotyczącej zużytej energii i jej kosztu dotyczącego nieruchomości przez poprzedniego odbiorcę, w jaki sposób zostać klientem, jakie są niezbędne dokumenty aby podpisać umowę, aby korzystać z licznika prądu poprzedniego właściciela. Otrzymywał odpowiedzi, że informacje dotyczące klientów mogą zostać udzielone na wniosek osoby, która jest stroną umowy kompleksowej lub w przypadku śmierci klienta jego spadkobierców po przedłożeniu stosownych dokumentów. Również powiadomiono pozwanego że rozliczenie poprzednika nastąpi oraz nowa umowa będzie zawarta na podstawie protokołu zdawczo – odbiorczego. Umowa będzie zawierana od konkretnej daty przekazania i konkretnego stanu licznika. Jeżeli nie jest się następcą prawnym nie odpowiada się za ewentualne nieuregulowane saldo rozliczeń poprzednika.

W dniu 6 grudnia 2016 roku pomiędzy J. J. (1) a sprzedawcą T. (...) w K. doszło do zawarcia kompleksowej umowy dotyczącej energii elektrycznej. Sprzedawca zobowiązał się do sprzedaży i dystrybucji energii elektrycznej, a kupujący do zapłaty należnego sprzedawcy wynagrodzenia na zasadach określonych w Ogólnych warunkach Umowy Kompleksowej dotyczącej energii elektrycznej („OWU”), Zawierając umowę klient oświadczył, że skorzystał z prawa wyboru sprzedawcy.

dowód: - umowa z dnia 6.12.2016r. karta 43,

- zaświadczenie o zameldowaniu z 30.08.2017r. karta 70 akt sprawy,

-wydruki korespondencji elektronicznej karta 24, 66, 68-69

W dniu 20 lipca 2016 roku powód T. (...) w K. wystawił dokumenty Prognoza nr (...)P3 i (...) dotyczące adresu punktu poboru „Lokal Mieszkalny ul. (...) S.” :

- data sprzedaży „10.2016” „należność za okres 10.2016-10.2016 Prognoza zużycia” , należność ogółem do zapłaty 237,28zł, termin płatności 11.10.2016r.,

- data sprzedaży „11.2016” „należność za okres 11.2016-11.2016 Prognoza zużycia” , należność ogółem do zapłaty 237,28zł, termin płatności 11.11.2016r.

Wskazując jako nabywcę B. W., Wysyłając dokumenty na adres J. S..

dowód: - kopie dokumentów prognoza zużycia karta 22-23

T. (...) we W. zainicjował czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Śródmieścia E. P.. Komornik sporządził protokół z ustaleniami z sytemu Pesel – Sad co do miejsca zamieszkania i wskazał w nim, że B. W. zmarła 25 sierpnia 2014 roku.

dowód: - protokół z czynności Komornika w sprawie Kmn 95/17 karta 25.

Pismem z dnia 23 października 2017 roku T. (...) w K. kieruje do J. J. (1) ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty kwoty 352.33 zł. W piśmie przywoływane są numery dokumentów (...)P3 termin płatności 11.10.2016r. kwota zadłużenia 115,05 zł i (...) termin płatności 11.11.2016r. kwota zadłużenia 237,28 zł.

dowód: - ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty karta 29.

Sąd zważył.

Roszczenie powoda należało oddalić.

Powód opiera swoje powództwo na twierdzeniu, że pozwany mieszkał w przedmiotowej nieruchomości a co zatem idzie pobierał energię elektryczną. Powód nie wywodzi swojego roszczenia z zawartej w formie pisemnej umowy o sprzedaży energii elektrycznej i usługi dystrybucji ale z umowy zawartej poprzez fakty dokonane – dostarczanie przez powoda energii elektrycznej i jej pobieranie.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wyraźnie wskazuje, że strony niniejszego postępowania w okresie płatności kwot składających się na żądanie (październik i listopad 2016 roku) nie łączyła żadna umowa ani pisemna ani ustna.

Pozwany nie był zobowiązany do płacenia na rzecz strony powodowej żadnej należności za żądany okres.

Wskazać należy, iż strona powodowa reprezentowana w sprawie przez profesjonalnego pełnomocnika wyraźnie w toku procesu wskazuje, iż dostarczała do punktu odbioru przy ulicy (...) w S., w miesiącach objętych żądaniem pozwu (październik i listopad 2016) energię elektryczną, na podstawie umowy. Z tym że początkowo w pozwie twierdziła, że na podstawie umowy zawartej poprzez fakty dokonane z pozwanym, a później w piśmie z dnia 24 stycznia 2018r., że na podstawie umowy sprzedaży energii elektrycznej i usług dystrybucyjnych zawartej z Panią B. W. i dlatego ona ujęta jest na fakturach Vat nr (...)P3 i (...). Aby ostatecznie w piśmie z 19 marca 2018 roku stwierdzić tak jak w pozwie, że na podstawie umowy zawartej z pozwanym poprzez fakty dokonane - dostarczanie przez powoda energii elektrycznej i jej pobieranie przez pozwanego.

Stronę powodową jako profesjonalny podmiot zajmujący się sprzedażą i dystrybucją energii elektrycznej obowiązują przepisy ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku prawo energetyczne (j.t Dz.U z 2018 roku, poz. 755 ze zmianami). A zatem i przepis ww. ustawy art. 5 ust 1, który to stanowi, iż dostarczanie paliw gazowych lub energii odbywa się, po uprzednim przyłączeniu do sieci, o którym mowa w art. 7, na podstawie umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji albo umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji i umowy o świadczenie usług magazynowania paliw gazowych lub umowy o świadczenie usług skraplania gazu. Z kolei ust 4b stanowi, że umowa sprzedaży oraz umowa kompleksowa, których stroną jest odbiorca paliw gazowych lub energii elektrycznej w gospodarstwie domowym, powinny określać strony umowy i zawierać także informacje o prawach tego odbiorcy, w tym sposobie wnoszenia skarg i rozstrzygania sporów, możliwości uzyskania pomocy w przypadku wystąpienia awarii urządzeń, instalacji lub sieci gazowej, lub elektroenergetycznej oraz o miejscu i sposobie zapoznania się, z mającymi zastosowanie, obowiązującymi taryfami, w tym opłatami za utrzymanie systemu gazowego albo elektroenergetycznego.

Twierdzenia powoda, iż pozwany mieszkał pod adresem, w którym to znajdował się punktu odbioru, do którego kierował energię elektryczną, nie mają znaczenia dla powstania roszczenia. Bowiern podstawą roszczenia, jak sam twierdzi jest umowa a ona w przypadku sprzedaży energii elektrycznej, przy tak dużej ilości podmiotów ją sprzedających na rynku krajowym, nie powstaje przez fakty dokonane tj. sam jej przesył, czy zamieszkiwanie w punkcie gdzie jest jej odbiór/pobór. Tylko powstaje przez dwustronne oświadczenie stron, woli sprzedawcy i kupującego. Pozwany zaprzecza, iż strony łączyła umowa w okresie objętym roszczeniem pozwu. Roszczenie nie jest formułowane z tytułu np. poboru pozaumownego.

Ryzyko dostarczania energii elektrycznej bez umowy obarcza profesjonalnego sprzedawcę energii działającego na rynku w oparciu o przepisy prawa energetycznego, mającego świadomość swoich obowiązków. Ale sama ta czynność, co jeszcze raz sąd podkreśla, nie rodzi żadnych skutków - obowiązków w stosunku do osoby ewentualnie mieszkającej w miejscu gdzie znajduje się punkt odbioru.

Powód jako dowód istnienia umowy przedstawiał dokumenty, które wystawił na osobę B. W..

Ciężar dowodu w tym zakresie spoczywał na powodzie, gdyż to on wywodził z tego faktu skutki prawne - art. 6 k.c. Proces cywilny opiera się na koncepcji prawdy formalnej wynikającej z akt sądowych i inicjatywa dowodowa należy przede wszystkim do samych stron. Zgodnie z art. 232 k.p.c. obowiązek wskazania dowodów obciąża przede wszystkim strony, a ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Zgodnie z obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadą kontradyktoryjności Sąd nie ma obowiązku zarządzania dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń strony i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia spraw (wyrok Sądu Najwyższego z 17 grudnia 1996 r. I CKU 45/96 OSNC 1997, nr 6-7, poz. 76) Dopuszczenie dowodu z urzędu jest uprawnieniem a nie obowiązkiem sądu, z którego to prawa sąd winien korzystać nader ostrożnie, tak by swym działaniem nie wspierał żadnej ze stron procesu. Artykuł 6 k.c. i art. 232 k.p.c. nie określają jedynie zakresu obowiązku zgłaszania dowodów przez strony, ale rozumiane być muszą przede wszystkim i w ten sposób, że strona która nie przytoczyła wystarczających dowodów na potwierdzenie swoich twierdzeń ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu co do tych okoliczności na tej stronie spoczywał. Ponadto samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą (wyrok SN z dnia 22.11.2001 r. I PKN 660/00 Wokanda 2002/7-8/44).

W związku z powyższym, jeżeli materiał zgromadzony przez strony nie daje podstaw do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych, Sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z nie udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów.

Wobec braku umowy między stronami powództwo zostało oddalone na podstawie art. 5 ust 1 prawa energetycznego.

Dodatkowo na marginesie wskazać należy, że z wydruku danych z systemu strony powodowej przedstawionego do akt sprawy wynika, iż odnotowano wpłaty powiązane z gromadzoną bazą danych (konta) osoby B. W. w dniach 11.10.2016r. i 11.11.2016r i 11.12.2016r. Wykazywana jest wpłata kwot po 237,28 zł. (wydruk karta 26). Jako dowody do akt sprawy zostały przedstawione dokumenty obrazujące prognozę zużycia energii za okres październik i listopad 2016 roku - dokumenty kierowane do B. W.. Dokumenty te nie obrazują kosztów faktycznego zużycia energii elektrycznej. Nie ma dokumentów dotyczących odczytu faktycznego zużycia energii elektrycznej i ich rozliczenia w odniesieniu do wysokości kwot wskazywanych jako miesięczna prognoza zużycia. Powód nie przedstawił do jakiego to okresu obowiązywała umowa z poprzednim klientem (którego to obowiązki przeszły na jego spadkobierców) dotycząca punktu poboru przy ul. (...) w S., ani protokołu zdawczo - odbiorczego rozliczenia z poprzednim klientem umowy.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 2 kpc zasądzają od powoda na rzecz pozwanego kwotę 56,84 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu na dwie rozprawy na trasie S.-O.- (...) km w obie strony (34x O, (...) = 28,42 zł. Razy dwa wynosi kwotę 56,84 zł.

Wskazać należy, że w dniu 24 kwietnia 2018 roku postanowieniem sąd postanowił wyłączyć do odrębnego rozpoznania roszczenie J. J. (1) przeciwko T. (...) z siedzibą w K. o zapłatę zadośćuczynienia „wysokości pięciokrotnej kwoty sporu” w sprawie z powództwa T. (...) z siedzibą w K. przeciwko J. J. (1), która to wynosi 352,00 zł i przedstawić przewodniczącej wydziału do dalszych czynności - postanowienie karta 78.